నరసింహారావుకి నల్ల కళ్ళద్దాలు పెట్టుకోవాలన్న కోరిక కలిగింది. ఆ కోరిక అతనిలో రోజు రోజుకీ బజార్లో ధరల్లా అధికం కాసాగింది.

అసలు కోరిక లేని మనిషంటూ అంటూ ఉండడు కనక మనిషి బద్ధకస్తు
ఉండడనుకుంటాను. కోరిక లేకుండా డుగా తయారవుతాడు. అటువంటి
జీవించడంకూడా కష్టమే. ఏ కోరికా జీవితంలో ఉత్తేజం ఉండదు. ఏదో ఒక కష్టపడాలి. చిట్టచివరకు శ్రమ ఫలితంగా
లేకపోతే దేని కోసమూ ప్రయత్నించడం కోరిక ఉండాలి. దానిని సాధించడం కోసం ఆ కోరిక తీరాలి. అప్పుడే ఆనందం;తృప్తి.

-మల్లిక్

కోరిక తీరకపోతే బాధ కలుగుతుంది, కాబట్టి కోరికలు లేకపోతే మనిషి సుఖి స్తాడు అని కొందరంటారు. అసలు బాధపడడం లోని బాధ తెలియకపోతే సుఖపడడం లోని సుఖం ఎలా తెలుస్తుంది? చీకటి లేకపోతే వెలుగుకు విలువేముంది?

దేనికోసమో ఒక దానికోసం ప్రయత్నించడమే మనిషి జీవితం! ఆ ప్రయత్న ఫలితమే జీవితానుభవం!

నరసింహారావు కోరిక ఉచితమైనది అవునో, కాదో గానీ అనుచితమైనది మాత్రం కాదు. నరసింహారావుకి నల్ల కళ్ళద్దాలు ధరించాలన్న కోర్కె కలగ డానికి ప్రభాకర్ ముఖ్య కారకుడు.

ఆ నాడు ప్రభాకర్ కాలేజీకి నల్ల కళ్ళద్దాలు పెట్టుకునివచ్చాడు. మధ్యాహ్నం విరామ సమయంలో నరసింహారావు ప్రభాకర్ చేతిలోని నల్ల కళ్ళద్దాలు తీసుకుని వెనకా, ముందూ తిప్పి పరీక్షించ సాగాడు. ఆ నల్ల కళ్ళద్దాలని ఒక్కసారి ధరించాలన్న కోర్కె అతనికి కలిగింది. అయినా, మొగమాటం చేత ఊరుకున్నాడు. కాని, అదృష్టవశాత్తూ ప్రభాకరమే అత నిని ఆ నల్ల కళ్ళద్దాలు పెట్టుకోమని బలవంతం చేశాడు.

"అబ్బే! ఎందుకులే? తీసుకుని నువ్వే పెట్టుకో!" అంటూ మొహమాటపడ్డాడు.

"అబ్బ! పెట్టుకోవోయ్. నీకు ఎలా ఉంటుందో చూద్దాం" అంటూ ప్రభాకర్ మొండి పట్టు పట్టాడు.

నరసింహారావుకి నల్ల కళ్ళద్దాలు పెట్టుకోవడం తప్పలేదు.

"నీకు బ్రహ్మాండంగా నప్పిందోయ్" అని అదేదో సినిమా నటుడిలా ఉన్నా వంటూ నరసింహారావుని పొగిడాడు ప్రభాకర్.

"నువ్వు నల్ల కళ్ళద్దాలు కనక పెడితే మన కాలేజీ బ్యూటీ నీ వెనకేపడుతుంది" అన్నాడు ఒక విద్యార్థి.

"ఒక్క కాలేజీ బ్యూటీ ఏం కర్మ! మొత్తం కాలేజీలోని అమ్మాయిలంతా వీడి వెనకే పడరూ!" అన్నాడు మరో విద్యార్థి.

"అసలు ప్రభాకర్ కంటే వీడికే ఆ కూలింగ్ గ్లాసెస్ చాలా బాగా మాచ్ అయ్యాయి" అని కొంద రన్నారు.

ఒక వ్యక్తి ముందు మరో వ్యక్తిని పొగిడితే మొదటి వ్యక్తి బాధపడక పోవచ్చు. కానీ, రెండవ వ్యక్తిలోని గుణాలు మొదటి వ్యక్తిలోని గుణాలకన్న ఉత్తమమైనవని అన్నప్పుడే మొదటి వ్యక్తి అది నిజమై నప్పటికీ బాధ పడతాడు.

'వీడికి కూలింగ్ గ్లాసెస్ ఇచ్చి పెద్ద పొరబాటు చేశాను' అనుకున్నాడు ప్రభాకర్.

చివరకు మిగిలేది

మృత్యువు తరవాత మిగిలేది ఏమీ లేదన్న భావన వివేకవంతులకు భారంగా ఉంటుంది. ఆనందం కోరు కుంటాం. అది తాత్కాలికం అన్న సత్యాన్ని భరించలేము.

—డ్రయిడన్

నరసింహారావు స్నేహితు లందరూ "ఒరేయ్! నువ్వు వెంటనే నల్లకళ్ళద్దాలు కొనేసెయ్యాలి! నీకు తెలుసో, తెలియదో గాని నీకు నప్పిన విధంగా మరెవ్వరికీ నల్ల కళ్ళద్దాలు నప్పవు. వెంటనే వాటిని కొనేయ్!" అంటూ అతనికి సలహా ఇచ్చారు.

వాళ్ళ మాటలకు నరసింహారావు ఉబ్బి తబ్బిబ్బు అయిపోతున్నాడు. ప్రభాకర్ ముఖం మాడ్చుకున్నాడు.

"నే నిక క్లాసుకి వెళ్ళిపోవాలి. అవి ఇటివ్వు" అంటూ నల్ల కళ్ళద్దాల కోసం చేయి చాచాడు ప్రభాకర్.

నరసింహారావు ఇవ్వలేక ఇవ్వలేక ప్రభా కర్‌కి నల్ల కళ్ళద్దాలు ఇచ్చివేశాడు.

ఆ రోజునుండే నరసింహారావుకి నల్ల కళ్ళద్దాలు ధరించాలన్న కోరిక మొద లయింది. అతని కోరిక చిన్నదే అయినా, అతని విషయంలో మాత్రం ఆ కోరిక చాలా పెద్దది. నరసింహారావు అడిగితే తను ఆ కళ్ళద్దాలను నలభై రూపాయ లకు కొన్నట్టు చెప్పాడు ప్రభాకర్. నరసింహారావుకి నలభై రూపాయలు లభించే దెలా? నల్ల కళ్ళద్దాలు కొనటాని కిమ్మని తండ్రిని అడిగితే చెమ్డా లెక్క దీస్తాడు. పోనీ, తల్లికి మస్కా కొడదా మంటే అదీ కుదరదు. ఆమె ఇంటికోసం ఖర్చుచేసే ప్రతిపైసా భర్తకి లెక్క చెప్పవలసిందే. ఆమె దగ్గర ఒక్క నయాపైసా అయినా ఉండదు. నరసింహారావుకి ఎటూ పాలుపోలేదు.

నరసింహారావుది మధ్య తరగతి కుటుంబం. అతని తండ్రి శివరామయ్య ఒక ప్రభుత్వ కార్యాలయంలో గుమాస్తా పని చేస్తున్నాడు. అన్నపూర్ణ అతనికి అన్ని విధాలా అనుకూలవతియైన భార్య. వారికి సంతానం నలుగురు. ఇద్దరు మగపిల్లలు, ఇద్దరాడపిల్లలు. నరసింహా రావే అందరిలోకీ పెద్దవాడు. అతని తరవాత ఇద్దరాడపిల్లలూ, ఒక మగ పిల్లవాడూను. నరసింహారావు కాలేజీలో బి. ఎ. రెండవ ఏడు చదువుతున్నాడు. అసలే వయసులో ఉన్నాడు. దానికి తోడు వాళ్ళది కో-ఎడ్యుకేషన్ కాలేజీ ఒకటి. అందుచేత సాధారణంగా అలంకరణ విషయంలో శ్రద్ధ ఉండటం సహజమే కదా? వయసులో ఉండే ఏ అబ్బాయి మాత్రం అమ్మాయిలను ఆకర్షించాలని అనుకోడు? దానికి తోడు తను నల్ల కళ్ళద్దాలు పెడితే కాలేజీలోని అమ్మాయి లందరూ తన వెనకే పడతారని ఆ నాడు స్నేహితు లందరూ అనడంతో నరసింహారావుకి నల్ల కళ్ళద్దాల మీదే మనసైంది. వాళ్ళు రోజూ నరసింహారావుని నల్ల కళ్ళద్దాలు ఎప్పుడు కొంటావని అడుగుతూనే ఉన్నారు. కాని, అతనికి మాత్రం వాటిని కొనే మార్గం కనబడలేదు. స్నేహితుల దగ్గర అప్పు చెయ్యడంకూడా అతనికి ఇష్టం లేదు. అప్పు చేసినా అది తీర్చే మార్గంకూడా ఉండాలిగా? స్నేహితుడి దగ్గర అప్పు చేసి ఆ అప్పు తీర్చలేకపోతే స్నేహం దెబ్బ తినే ప్రమాదం ఉంటుందని అతని గట్టి నమ్మకం. కాబట్టి అతని కోరిక తీరడం మరింత కష్టమైంది.

* * *

"దీని మీద సంతకం పెట్టు."

నరసింహారావు వ్రాస్తున్న నోట్సు పక్కన పెట్టి తలెత్తి చూశాడు. ఎదురుగా చలపతి చేతిలో కాగితం పట్టుకుని నిలబడ్డాడు. చలపతి కాలేజీ ప్రెసిడెంటు.

"ఏమిటది?" నరసింహారావు చలపతిని ప్రశ్నించాడు.

"ఈ సంవత్సరంకూడా మన కాలేజీ ఫీజుతోబాటు బిల్డింగ్ ఫండ్ తీసుకుంటు న్నారుగా? అలా వీల్లేదని ప్రొటెస్టు చేస్తున్నాము."

"ఎందుచేత?"

"మనం ఫస్ట్‌ఇయర్ ఫీజుతోబాటు బిల్డింగ్ ఫండ్ కట్టాముగా? ఇలా ప్రతి సంవత్సరం కట్టమంటే ఎలా? కాలేజీలో కొత్తగా చేరే వాళ్ళ దగ్గర తీసుకుంటే అది వేరే విషయం కానీ, మనలాంటి పాత విద్యార్థుల దగ్గర, ఆ ఫండ్ పేరు చెప్పి అన్యాయంగా డబ్బు గుంజితే ఎలా ఊరుకోగలం? అందుకనే బిల్డింగ్ ఫండ్ మన లాంటి పాత విద్యార్థులకు వర్తించ కూడదని పిటిషన్ పెడుతున్నాము. దీని మీద అందరు విద్యార్థుల సంతకాలు తీసుకుని ప్రిన్సిపల్‌కు ఇస్తాను" అన్నాడు చలపతి.

"మరి ఈపాటికే బిల్డింగ్ ఫండ్ కట్టేసిన వారి విషయం ఏమిటని?" నరసింహారావు తన అనుమానం వ్యక్త పరిచాడు.

నరసింహారావు అప్పటికే ఫీజుతోబాటు బిల్డింగ్ ఫండ్ కట్టేశాడు. అదీ అసలు విషయం.

"మరేం ఫరవాలేదు. ఇప్పటివరకూ ఎవరైతే ఫీజుతోబాటు బిల్డింగ్ ఫండ్ కట్టారో వారందరికీ డబ్బు వాపస్ చేసేటట్టు చేస్తాం" అంటూ హామీ ఇచ్చాడు చలపతి.

నరసింహారావు చలపతి తెచ్చిన పిటిషన్ మీద సంతకం పెట్టాడు. చలపతి దాన్ని తీసుకుని మిగతా విద్యార్థుల సంతకాల కోసం వెళ్ళాడు.

నరసింహారావు మనసు పరిపరి విధాల పోతూంది. ఆ బిల్డింగ్ ఫండ్ కనక రీఫండ్ చేస్తే తనకు సరిగ్గా నలభై రూపాయలు వస్తాయి. నలభై రూపాయలకు ప్రభాకర్ దగ్గర ఉన్న కళ్ళద్దాల్లాంటివి వస్తాయి. అప్పుడు దాన్ని పెట్టుకుని తిరిగితే అమ్మాయిల కళ్ళన్నీ తన మీదే! నీరజకు తను కాలేజీ బ్యూటీ అన్న అహంభావం చాలా ఉంది. ఆమె ఎవ్వరినీ లెక్క చెయ్యదు. తన వెంటపడే మగవాళ్ళను పురుగుల్ని చూసినట్టు చూస్తుంది. తను నల్ల కళ్ళద్దాలు పెడితే నీరజ తనను చూసి మంచులా కరిగిపోతుంది. ప్రిన్సిపల్ విద్యార్థుల విన్నపం మన్నిస్తే బాగుం టుంది. నలభై రూపాయలు చేతిలో పడతాయి. డబ్బు వాపస్ చేసినట్టు ఇంట్లో తెలియదుగా? వాటితో నల్ల కళ్ళద్దాలు కొనవచ్చు!

ఇలా నరసింహారావు కలలు కనసాగాడు. అతని కలలు ఫలించే రోజు రానే వచ్చింది. ప్రిన్సిపల్ విద్యార్థుల మొర ఆలకించి బిల్డింగ్ ఫండ్ రెండవ ఏడు చదివే విద్యార్థులు కట్టనవసరం లేదని తీర్మా నించాడు. అప్పటికే బిల్డింగ్ ఫండ్ కట్టిన విద్యార్థులకు ఆ డబ్బు వాపస్ చేయ సాగారు.

ఇప్పుడు నరసింహారావు నల్ల కళ్ళద్దాల కొనగల స్థితిలో ఉన్నాడు. ఇప్పు డతను ప్రపంచం ధనవంతుల జాబితాలో చేరి నంతగా సంబరపడిపోతున్నాడు. తను కూడా నల్ల కళ్ళద్దాలు కొనగలడు! నల్ల కళ్ళద్దాలతో తన రూపం చూసి అమ్మాయి లందరూ తన స్నేహం కోసం తహతహ లాడతారు. ప్రభాకర్ తనను చూసి ఈర్ష్య పడకుండా ఉండగలడా?

నరసింహారావు మనసు ఆనందంతో ఉరకలు వేసింది. కౌంటర్‌లో తనకు రావలసిన నలభై రూపాయలు తీసుకుని ఇంటికి బయలుదేరాడు.

గుమ్మంలోనే నరసింహారావు తండ్రి శివరామయ్య బయటికి వెళుతూ ఎదు రయ్యాడు. ఆయన ముఖం దీనంగా ఉంది. విషయం ఏమిటని తండ్రిని అడిగాడు నరసింహారావు.

"మీ అమ్మకు చాలా సీరియస్‌గా ఉంది. మన పక్కింటబ్బాయి ఆఫీసుకు ఫోన్ చేశాడు. నేను మధ్యాహ్నమే ఇంటికి

వచ్చేశాను. వెంటనే డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకువెళ్ళాను. అతను కొన్ని మందులూ, టానిక్‌లూ రాసి ఇచ్చాడు. వాటికి నలభై రూపాయల వరకూ కావాలి. నెలాఖరు. డబ్బు లెక్కడివి? మన పరమేశం అప్పైనా ఇస్తాడేమోనని వెళుతున్నాను" అని చెప్పి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

నరసింహారావు తన దగ్గర నలభై రూపాయ లున్నాయని తండ్రికి చెప్ప బోయాడు గానీ, అతని మాటలు గొంతు లోనే ఆగిపోయాయి. 'ఎవరినో అడిగి తీసుకు వస్తానన్నాడుగా? మరేం ఫరవా లేదులే' అనుకున్నాడు. కాస్సేపటికి శివ రామయ్య ఖాళీ చేతులతో తిరిగి వచ్చాడు.

"'నేనుకూడా నీ లాంటి వాడినే. నెలాఖరున నా దగ్గర మాత్రం డబ్బు లెక్కడనుండి వస్తాయి?' అన్నాడురా."

ఉసూరోమని కుర్చీలో చతికిల బడుతూ అన్నాడు శివరామయ్య.

నరసింహారావు అతని మాటలు విన కుండా ఉన్నాడు.

"ఏమైనా తాకట్టు పెట్టి డబ్బు తీసుకురానిదే లాభం లేదు. 'డాక్టరు ఆ మందులు అత్యవసరంగా తెమ్మన్నాడు" అంటూ నిట్టూర్పు వదిలాడు.

నరసింహారావు ఉలిక్కిపడి తండ్రి ముఖంలోకి చూశాడు. లోపలి నుండి అన్నపూర్ణమ్మ నీరసంగా మూలుగు తూంది. శివరామయ్య ఇంటి దూలాల వైపు తదేకంగా చూస్తున్నాడు. బహుశా దేన్ని తాకట్టు పెడదామా అని ఆలోచిస్తు న్నాడు కాబోలు!

నరసింహారావు చటుక్కున జేబులోంచి నలభై రూపాయలు తీసి తండ్రి చేతిలో పెట్టి చరచరా లోపలి గదిలోనికి వెళ్ళి పోయాడు.

శివరామయ్య తెల్లబోయి కొడుకు వెళ్ళిన దిక్కుకే చూస్తూ ఉండిపోయాడు. ఆయన నరసింహారావు కళ్ళలోని కన్నీటి పొరను మాత్రం గమనించలేదు.

* * *

నరసింహారావులోని ఆత్రత ఎక్కు వయిన కొద్దీ ఆలస్యం అయిపోతుది. కాలేజీకి నల్ల కళ్ళద్దాలు పెట్టుకుని వచ్చే ప్రభాకర్‌ని చూస్తుంటే అతని ఒళ్ళు మండిపోసాగింది.

తను నల్ల కళ్ళద్దాలు ఎలాగయినా కొనాలి! ప్రభాకర్ వాటికంటే మంచివే కొనాలి! కాని, ఎలా? ఎలా?

నరసింహారావు ఎన్నో పథకాలు ఆలో చించాడు. అతనికి ఏమీ తట్టలేదు. చిట్టచివరకు తన పాత క్లాసు పుస్తకాలు అమ్మివేయడానికి నిశ్చయించుకున్నాడు. బజార్లో పాత పుస్తకాల కొట్లు చాలా ఉన్నాయి. అక్కడ పాత పుస్తకాల

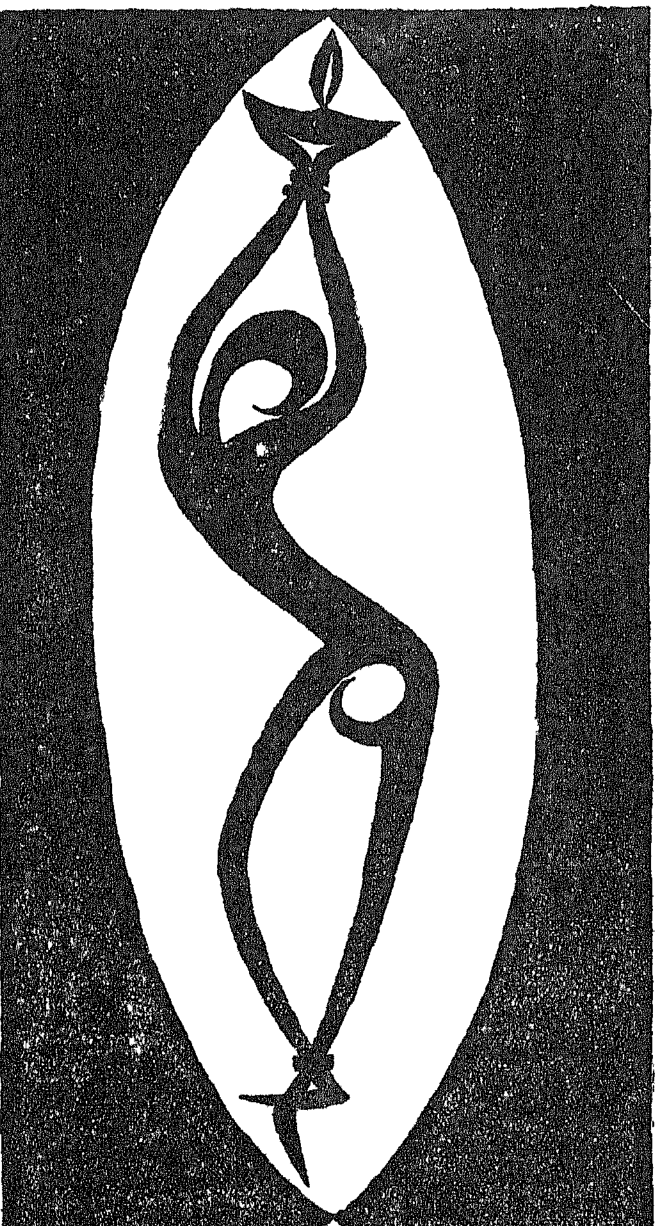

దీప కళిక   చిత్రం— ఇ. గోపాలరావు (పొన్నెకల్లు)

అమ్మకం, కొనుగోలు రెండూ జరుగు తాయి. వాళ్ళు పాత పుస్తకాలు సగం ధరకు కొంటారు. అమ్మడం మాత్రం ముప్పావు ధరకు అమ్ముతారు. నరసింహా రావు తన పి. యు. సి. పుస్తకాలు, బి. ఎ. మొదటి సంవత్సరం పుస్తకాలు తీసుకెళ్ళి పాత పుస్తకాల షాపులో అమ్మేశాడు. దగ్గర దగ్గర ఏభై రూపాయల వరకూ వచ్చాయి.

నరసింహారావు హుషారుగా ఈల వేసుకుంటూ బస్‌స్టాప్ చేరుకున్నాడు. తన ఇంటికి వెళ్ళే బస్సు వచ్చింది. ఒక్క గంతులో బస్సు ఎక్కేశాడు. సిటీబస్సులో ఉన్నంతసేపూ ఊహల్లో తేలిపోయాడు. తనూ, నీరజా పార్కులో . . . తను నీరజ ఒడిలో . . . "నరసింహారావ్, నల్ల కళ్ళద్దాలు పెట్టుకుంటే నువ్వు హిందీ సినిమా హీరోలా ఉన్నావ్. . ." అంటూ తన చేతి వేళ్ళలోంచి తన వేళ్ళు దూర్చి మెత్తగా నొక్కుతుంది. అప్పుడు . . . తనేమో . . .

"సార్! మీరు దిగవలసిన స్టాపు వచ్చేసింది" అంటూ కండక్టర్ భుజం తట్టి చెపితే ఈ లోకంలో పడ్డాడు నరసింహారావు. గబగబా అందర్నీ తోసు కుని బస్సు దిగేశాడు.

బస్సు నరసింహారావు కళ్ళలో దుమ్ము కొట్టి వెళ్ళిపోయింది. ఇంటికి వెళుతూ మధ్య దారిలో ఎందుకనో జేబులో చెయ్యి పెట్టిన నరసింహారావు చేతికి నోట్లు తగలలేదు. ఎవరో అతని జేబు కొట్టే శారు! అతనికి తన జీవితంలో నిరాశకు సరియైన అర్థం మొదటిసారి తెలిసినట్లని పించింది. నరసింహారావు ఎంతో నిస్పృహ చెందాడు. అతనికి ఈ సంఘటనతో వెర్రెత్తిపోయింది. అంతేకాదు, నల్ల కళ్ళద్దాలు కొనాలన్న కోరిక మరింత బలపడిపోయింది.

మనిషి సాధారణంగా తనకు అరుదుగా లభించే వాటిమీదే ఆశలు పెంచు కుంటాడు. తను ఆశించినది దూరమైన కొద్దీ అతని కోరిక విపరీతంగా పెరిగి పోతుంది.

అందుచేతనే నరసింహారావు ఆ పని చేయడానికి పూనుకున్నాడు.

తండ్రి చేతిలోంచి డబ్బు తీసుకునే టప్పుడు అతని చేతులు వణికాయి. బి. ఎ. రెండవ ఏడు పరీక్ష ఫీజు నలభై రూపాయలు ఎక్కువ చేసి శివరామయ్యకు చెప్పాడు నరసింహారావు. ఆయన ఎట్లాగో తంటాలు పడి ఆ డబ్బు తెచ్చి కొడుకు చేతిలో పెట్టాడు.

నరసింహారావు కాలేజీలో పరీక్ష ఫీజు కట్టేసి మిగిలిన నలభై రూపాయలు తీసుకుని అటు నుండి ఆటే బజారులోని కళ్ళద్దాల షాపుకి బయలుదేరాడు. తండ్రి కనక నల్ల కళ్ళద్దాలు తనకు ఎక్కడివని అడిగితే ఎవరో స్నేహితుడు తనకు బహుమతిగా ఇచ్చాడని చెప్పడానికి నిశ్చ యించుకున్నాడు.

షాపులో అడుగు పెట్టగానే అతని లోని ఆత్రత విజృంభించింది. కౌంటరు లోని మనిషి నరసింహారావుకి రకరకాల నల్ల కళ్ళద్దాలు చూపిస్తున్నాడు. వాటిని చూస్తుంటే అతని కళ్ళు చెదిరిపోతు న్నాయి. ఏది కొనాలో, ఏది కొనకూడదో తెలియటం లేదు. నరసింహారావు అన్ని రకాల కళ్ళద్దాలూ పెట్టుకుని అక్కడ ఉన్న అద్దంలో తన ప్రతిబింబం చూసు కుంటున్నాడు. వాటిలో ప్రభాకర్ దగ్గర

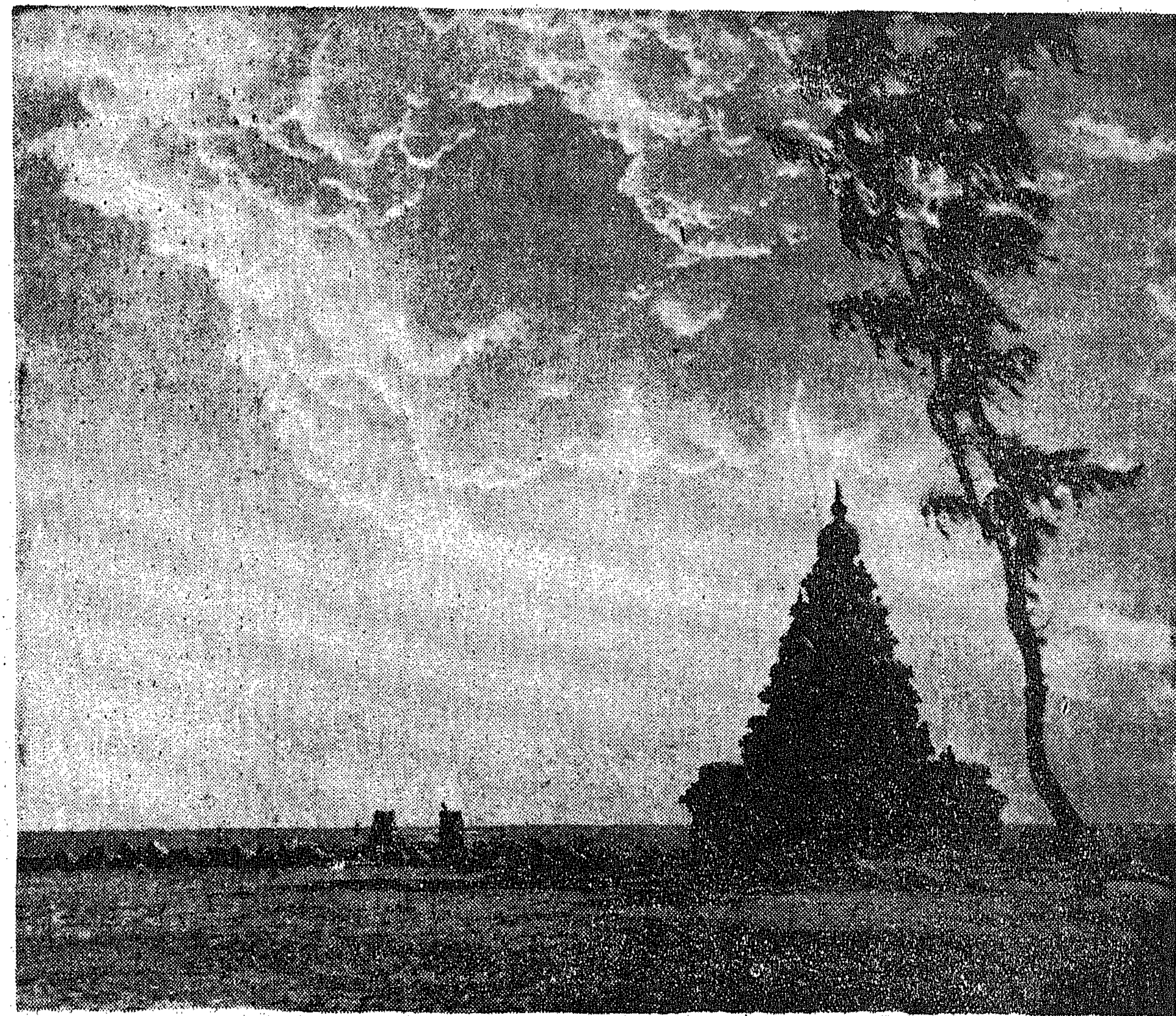

మహాబలిపురం

ఫోటో— పి. ఎ. వివేకానందన్ (మద్రాసు)

ఉన్నవి లాంటివి కూడా ఉన్నాయి. నరసింహారావు అటువంటివే కొందామని వచ్చినా, అంతకంటె మంచివి దొరుకుతాయేమోనని ఇంకా అన్ని రకాలూ చూస్తున్నాడు. వాటన్నింటిలోకీ నరసింహారావుని ఒక రకం కళ్ళద్దాలు చాలా బాగా ఆకర్షించాయి. అవి ప్రభాకర్ దగ్గర ఉన్నవాటి కంటే చాలా అందంగా ఉన్నాయి. నరసింహారావు వాటి ధర అడిగాడు. ఆ షాప్‌వాడు వాటి ధర నలభై అయిదు రూపాయలని చెప్పాడు. తను ఫీజులో మిగిల్చిన నలభై కాకుండా నరసింహారావు దగ్గర పది రూపాయల వరకూ ఉన్నాయి. అవి శివరామయ్య అతని చేతి ఖర్చుకి ఇచ్చాడు.

నరసింహారావు ఇంక ఆలోచించకుండా జేబులోంచి నలభై అయిదు రూపాయలు తీసి అతని కిచ్చి నల్ల కళ్ళద్దాలు తీసుకుని షాపులోంచి బయట పడ్డాడు.

ఆకాశం మొత్తం మేఘాలు కమ్మి వేశాయి. నరసింహారావు విసుగ్గా పైకి చూశాడు. 'నేను కళ్ళద్దాలు పెట్టుకుని దర్జాగా ఎండలో నడవాలని అనుకుంటే పాడు మేఘాలు ఇవొకటి' అనుకున్నాడు. తన చేతిలోని నల్ల కళ్ళద్దాల వంక ఒకసారి ఆప్యాయంగా చూసుకున్నాడు. అతని మనసు తెల్లని మబ్బుతునకలా తేలిపోతూంది. బుర్ర నిండా ఆలోచనలు ముసురుకుంటున్నాయి.

తను... నీరజ... తన నల్ల కళ్ళద్దాలు... ప్రభాకర్ ఈర్ష్య... తను ప్రవరాఖ్యుడు... అమ్మాయిలందరూ వరూధినులు...

నరసింహారావు గాలిలో తేలిపోతూ నడుస్తున్నాడు. అక్కడ రోడ్డు క్రాస్ చెయ్యవలసి వచ్చింది.

నరసింహారావు రోడ్డు దాటుతున్నాడు. అతని ఊహాలు దాట్లు వేస్తున్నాయి. కళ్ళ ముందు రంగు రంగు కలలు.

కాస్త దూరంలో లారీ వస్తూంది. అందులోని డ్రైవరు నాలుగు కళ్ళముందు కూడా రంగులు తిరుగుతున్నాయి...

ఎరుపు... పచ్చ... పసుపు... రకరకాల రంగులు...

నాగులు | బేవ్‌మని త్రేన్పాడు. క్లీనరు రంగన్నకు పుల్లటి కల్లు వాసన వేసింది. కల్లు తాగిన నాగులు మత్తుగా ఉన్నాడు. నీరజను తలుచుకుంటూ రోడ్డు దాటుతున్న నరసింహారావు మత్తుగా ఉన్నాడు.

నాగులు అంతకు కాస్సేపు ముందు తనకు కల్లు ముంత అందించిన రత్తమ్మ ఒంటి వంపులు తలుచుకుని మరీ మత్తెక్కిపోతున్నాడు.

నరసింహారావు నీరజను తలుచుకుని మైమరిచిపోతున్నాడు.

నాగులు... రత్తమ్మ... నరసింహారావు... నీరజ... రంగులు... కలలు...

అంతే!

నరసింహారావు పెద్ద గావు కేక పెట్టాడు. లారీ కీచుమని పెద్దగా శబ్దం చేస్తూ ఆగింది. నాగులు మత్తు పూర్తిగా వదిలిపోయింది.

నరసింహారావు చేతిలోంచి అంత దూరంలో ఎగిరి పడ్డాయి నల్ల కళ్ళద్దాలు. అవి మాత్రం చెక్కు చెదర లేదు.

*

నరసింహారావు ఆస్పత్రినుండి డిస్ఛార్జి అయ్యాడు.

నరసింహారావు ఇప్పుడు రోజూ నల్ల కళ్ళద్దాలు పెట్టుకుంటున్నాడు... ఎండైనా, నీడైనా అన్ని వేళలా వాటిని ఉపయోగిస్తున్నాడు.

ఎట్లాగయితేనేం? ఇన్నాళ్ళకు అతని కోరిక నెరవేరింది. అవును... నల్ల కళ్ళద్దాలు పెట్టుకోవాలన్న అతని కోరిక నెరవేరింది. కాని, మరో విధంగా నెరవేరింది.

లారీ ప్రమాదంలో అతని కళ్ళ స్థానంలో భయంకరమైన రెండు లోతైన గుంతలు ఏర్పడ్డాయి. వాటిని కప్పడానికి అతను ఇప్పుడు నల్ల కళ్ళద్దాలు పెడుతున్నాడు.

అవును! నరసింహారావు నల్ల కళ్ళద్దాలు పెడుతున్నాడు—ఎండైనా, నీడైనా. ★